

Nhầm lẫn tai hại

Mặc dù ở công ty, tôi và Trần Kỷ Nam là đôi “bạn” thân, song mục đích của tôi là muốn mối quan hệ này đi “xa” hơn. Một hôm, chúng tôi cùng đi ăn cơm. Khi Trần Kỷ Nam móc ví trả tiền, một tấm ảnh đã rơi ra. Mắt sáng tay nhanh, tôi nhặt lên. Đó là một tấm ảnh đen trắng, người con gái trong ảnh thanh tân nhã nhặn. Tôi hỏi: “Người con gái này là ai?”. Trần Kỷ Nam vội vàng bỏ tấm ảnh vào ví rất cẩn thận. “Đó là người đàn bà quan trọng nhất trong đời anh...”.

Nghe anh nói vậy, tôi bỗng chốc thất vọng như rơi xuống vực sâu. Tôi trách anh: “Lẽ nào chúng mình thân nhau như thế mà anh không thèm giới thiệu em làm quen với người đàn bà ấy”.

Anh thở dài, buồn rầu nói:

- Cách đây một năm, người đàn bà ấy đã qua đời bởi một vụ đâm xe...

Tôi sững sờ, song trong lòng có vẻ may mắn, vội an ủi anh:

- Đừng đau khổ nữa anh, người chết đâu có sống lại được.

Thảo nào, Trần Kỷ Nam không hề động lòng trước những ám thị của tôi. Thì ra anh vẫn còn nhớ người trước. Phát hiện này đã khiến lòng tự tin của tôi bị tổn thương lớn, từ đó trở đi tôi đã biến thành chị Tường Lâm, suốt ngày ngồi trước mạng hỏi người khác một vấn đề lặp đi lặp lại không biết chán: “Làm thế nào để khiến người tôi yêu cũng yêu tôi?”.

Tin tức phản hồi quả tình rất lăm hình nhiều vẻ. Những trò cũ rích này đã được tôi diễn thử từ lâu, song chẳng có mưu mẹo nào giúp tôi níu kéo được trái tim Trần Kỷ Nam.

Về sau có một đàn ông mách nước:

- Biện pháp có hiệu quả trực tiếp hiện nay là sửa sang sắc đẹp, chỉnh hình thành bóng dáng anh ấy thích. Nếu anh thích Trương Bá Chi chỉnh thành

Trương Bá Chi, anh thích Trương Mạn Ngọc chính thành Trương Mạn Ngọc.

Người nói vô tình, người nghe có ý. Tối hôm ấy, cân nhắc đi cân nhắc lại, tôi quyết định đi thăm mỹ nhân sắc.

Tôi tìm cơ hội lấy cặp tấm ảnh của anh, gài quét trên máy tính rồi lại bí mật để nó về chỗ cũ. Người đàn bà trong ảnh đẹp mê hồn. Giả dụ việc chính cho giống người đàn bà ấy, nếu không thể lấy được trái tim Trần Kỳ Nam, thì tôi vẫn không thiệt. Tôi gửi tấm ảnh đó đến bệnh viện chỉnh hình Bắc Kinh, hỏi họ liệu có chỉnh cho gương mặt tôi được như người trong bức ảnh không? Sau khi nhận được câu trả lời chắc chắn, tôi xin công ty cho nghỉ phép dài ngày, bí mật đi chỉnh hình.

Nào ngờ, khi tôi sắp lên bàn mổ, Trần Kỳ Nam gọi điện hỏi, giọng anh có vẻ lo lắng:

- Em đang ở đâu? Làm gì vậy?

- Em đang ở tỉnh ngoài có chút việc - Tôi cố làm ra vẻ thần bí.

- Trong mấy ngày xa em, anh đột nhiên phát hiện anh nhớ em vô cùng. Hình như anh thích em... Bao giờ em về?

Ha ha, anh đã bộc bạch với tôi, tôi bất ngờ mừng quýnh. Tôi nói với anh:

- Em đang làm một việc hệ trọng, chờ khi em về, anh sẽ càng yêu em.

Trong khi anh truy hỏi, tôi đã nói tôi đang đi chỉnh hình, chỉnh thành hình dáng anh yêu thích. Anh lo lắng nói:

- Anh thích em, dù hình dáng em như thế nào anh cũng thích.

Nhưng tôi không muốn bỏ kế hoạch ban đầu. Tôi quyết định sẽ đem lại cho anh một niềm vui bất ngờ.

Phẫu thuật rất thành công. Khi tôi đứng trước mặt anh với gương mặt hoàn toàn mới, anh vô cùng ngạc nhiên. Tôi cứ tưởng anh sẽ sà đến ôm tôi, nhưng không, anh chỉ lắp bắp: “Em... sao... thế?”.

Lúc ấy tôi đang nghĩ chắc hẳn anh cảm động đến mức tìm không ra lời để diễn đạt.

Những ngày tháng tiếp theo, chúng tôi vẫn sống hữu hảo, nhưng hình như anh đã quên lời bộc bạch với tôi trong điện thoại. Tôi không quan tâm lắm, bởi vì hiện giờ tôi có đủ tự tin. Tôi tin lần này anh không thoát khỏi tôi.

Cho đến khi nghe người khác nói Trần Kỳ Nam đã có bạn gái, tôi hốt hoảng tìm anh “tính sổ”:

- Trần Kỳ Nam, lần trước anh nói anh yêu tôi phải không? Tại sao bây giờ anh phản bội tôi, yêu người khác?

- Vốn có yêu chút ít - Anh đỏ mặt tía tai giải thích - Nhưng em đang tốt lành, việc gì phải đi chinh hình.

Tôi càng phẫn nộ:

- Hôm trước anh chẳng đã nói với tôi, cho dù hình dáng em như thế nào anh cũng thích phải không? Anh là kẻ giả dối.

Anh ấp a ấp úng nói:

- Anh vốn quyết định thế, nhưng em chinh thành ai chẳng được, lại đi chinh thành mẹ anh lúc còn trẻ?

Tôi bất chợt há mồm, cứng lưỡi. Tại sao ngay từ đầu tôi đã không nghĩ đến người đàn bà quan trọng nhất trong đời anh chính là mẹ anh?